

Sygn. akt II AKa 305/22

Sygn. akt II AKa 305/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Katarzyna Capałowska (spr.)

Sędzia SA Dorota Radlińska

Sędzia SO (del.) Piotr Bojarczuk

Protokolant: Emilia Rubinkowska

przy udziale Prokuratora Eweliny Pawłowskiej

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2023 r.

sprawy

K. K. (1), urodz. (...) w W., syna J. i E.

oskarżonego z art. 18 §3 kk w zw z art. 286§1kk w zw z art. 294§1kk w zb z art. 297§1kk w zw z art. 11§2kk

na skutek apelacji wniesionej obrońcą oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 14 kwietnia 2022 r., sygn. akt V K 49/21

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego K. K. (1);

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania za postępowanie odwoławcze w tym opłatę w wysokości 180 zł;

Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy adw. P. M. kwotę 1200 zł plus VAT tytułem obrony z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 305/22

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 14 kwietnia 2022 r. o sygn. V K 49/21.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie prowadzono postępowania dowodowego przed Sądem odwoławczym.		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie prowadzono postępowania dowodowego przed Sądem odwoławczym.		

2.2. Ocena dowodów**2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów**

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.	Zarzut	
	Zarzuty przedstawione w apelacji obrońcy: obrazy przepisów postępowania, tj. art 410 k.p.k. poprzez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności wynikających z uznanych za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego K. K. (1) z których jednoznacznie wynika, że oskarżony nie obejmował swoją świadomością okoliczności, iż rzeczywisty beneficjent korzyści majątkowej w wysokości 2.600.000	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadne

	<p>zł - A. N. (1) - nie zamierza spłacić zaciągniętej przez oskarżonego pożyczki, bowiem oskarżony był wielokrotnie zapewniany, że pożyczka będzie faktycznie spłacana lub że wierzytelność zostanie zaspokojona z nieruchomości zabezpieczającej pożyczkę.</p> <p>zaś w konsekwencji obrazy art. 410 k.p.k. skarżonemu orzeczeniu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na błędnym przyjęciu, że oskarżony K. K. (1) popełnił czyn z art. 286§ 1 k.k. w zw. z art. 294§ 1 k.k. w zb. z art. 297§ 1 k.k. w zw. z art. 11§ 2 k.k. w formie zjawiskowej pomocnictwa, podczas gdy oskarżony nie obejmował świadomością wszystkich elementów składających się na znamiona pomocnictwa zarzucanego mu czynu, a zatem ani nie przewidywał możliwości jego popełnienia, ani na to się nie godził.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty przedstawione w apelacji obrońcy oskarżonego okazały się niezasadne i wobec powyższego nie zostały uwzględnione.</p> <p>Na wstępie rozważań w kwestii poruszonej obrazy prawa procesowego – art. 410 kpk godzi się podkreślić, iż przepisu art. 410 kpk nie można rozumieć w ten sposób, że każdy z przeprowadzonych na rozprawie główniej dowodów ma stanowić podstawę ustaleń faktycznych. Byłoby to w wielu wypadkach w istocie niemożliwe ze względu na wzajemną sprzeczność okoliczności wynikających z różnych dowodów.</p>		

Odmówienie wiary niektórym zeznaniom lub wyjaśnieniom złożonym przez świadków lub oskarżonych, a w rezultacie ich pominięcie jako podstawy dowodowej podczas dokonywanych ustaleń faktycznych, nie może być utożsamiane ani z brakiem oceny okoliczności, których tego rodzaju dowód dotyczy w kontekście finalnego rozstrzygnięcia, ani też nie jest wyrazem złamania zasady bezstronności sądu, bowiem odmowa przyznania waloru wiarygodności niektórym z przeprowadzonych dowodów, przy jednoczesnej aprobacie i uwzględnieniu innych dowodów, jest niczym więcej niż realizacją przysługującego sądowi orzekającemu uprawnienia w ramach czynienia ustaleń.

Także w aspekcie powyższych rozważań dotyczących oceny dowodów – w kwestii zarzutów dotyczących błędów w ustaleniach faktycznych, stwierdzić należy, że dokonana przez Sąd Okręgowy analiza i ocena zgromadzonych w sprawie dowodów w tym tych wymienionych przez skarżącego nie zawiera błędów natury logicznej i faktycznej, zgodna jest z zasadami wiedzy, logiki oraz doświadczenia życiowego i z tego względu zawarta w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku ocena zasługuje na akceptację ze strony Sądu odwoławczego – który to przecież nie proceduje w oderwaniu od akt sprawy. Zdaniem Sądu Apelacyjnego skarżący nie wykazał w sposób przekonujący, że ocena wymienionych w zarzutach depozycji oskarżonego jest dowolna, a nie swobodna gdyż zawiera właśnie chociażby jeden z wyżej wskazanych elementów, który potwierdza tę dowolność w postaci błędu natury

faktycznej, logicznej bądź też naruszenie i nieuwzględnianie przy tej ocenie zasad wiedzy, logiki oraz doświadczenia życiowego.

Autor apelacji formułując zarzuty zdaje się nie dostrzegać, że właśnie na podstawie art. 410 kpk Sąd I instancji wziął pod uwagę całokształt okoliczności i ujawnionych na rozprawie oceniając materiał dowodowy – nie tylko wyjaśnienia oskarżonego, ale i przedłożone do (...) wszak przez oskarżonego dokumenty. Dalej Sąd I instancji – w uzasadnieniu swojego judykatu omówił złożoność całego proceduru i modus operandi. Dochodząc do wniosku, iż oskarżony był „słupem” i przypisując oskarżonemu taką rolę przypisał mu zjawiskową formę sprawstwa w postaci pomocnictwa.

W świetle argumentacji obrońcy przedstawionej w zarzutach apelacyjnych, skoro A. N. (1) miał możliwość spłaty pożyczki (zobowiązania o charakterze kredytowym) – to i sam mógł starać się o zaciągnięcie pożyczki oraz ją spłacić, sam również mógł przedstawić zabezpieczenie hipoteką spłaty zobowiązania. Nie było potrzeby by korzystać z „pomocy” oskarżonego K. K. (tej okoliczności zdaje się Autor apelacji nie zauważać). Było niecelowym z tego punktu widzenia aby K. K., który de facto utrzymywał się z pracy na budowie z zarobkami około 2.000 złotych, przedkładał nieprawdziwe zaświadczenia do (...) w postaci: kwestionariusza wywiadu pożyczkowego, w którym podał nieprawdziwe informacje dotyczące wysokości osiągniętych dochodów miesięcznych w łącznej kwocie 104264,00 złotych netto z tytułu zatrudnienia w firmie (...) sp. z o.o.

z siedzibą w W. przy ul. (...), na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 1 stycznia 2011 roku na czas nieokreślony na stanowisku dyrektora do spraw marketingu. Oraz sfalszowanego zaświadczenia z dnia 12 czerwca 2012 roku o zatrudnieniu i zarobkach właśnie w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz informacji o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy.

Skoro A. N. (1) posiadając zdolność kredytową i możliwość spłaty pożyczki mógł ją zaciągnąć i spłacić lege artis. Skorzystanie w tym procederze z „pomocy” K. K. (1), wyposażenie go w nieprawdziwe dokumenty i wysłanie do (...) celem zaciągnięcia zobowiązania w postaci pożyczki – samo w sobie prowadzi do przekonania, że takie działanie jest sprzeczne z prawem a zamiar obciążony niewywiązaniem się ze zobowiązania.

Słusznie zatem Sąd Okręgowy wskazał, iż fakt, iż nie był to czyn przypadkowy, nagły, a w istocie przygotowany, tym samym dający czas na zastanowienie, zweryfikowanie dokumentów (w tym dotyczących nieruchomości mającej stanowić zabezpieczenie spłaty) i zmianę zachowania, tym bardziej, że oskarżony K. K. nie po raz pierwszy stawał przed organami wymiaru sprawiedliwości. A Jego ostrożność powinien wzmoc fakt, iż A. N. nie miał możliwości spłaty kredytu, skoro odwoływał się do zaspokojenia wierzyciela z obciążenia nieruchomości hipoteką.

Wbrew zarzutom apelacji Sąd I instancji badał stronę podmiotową czynu – ważąc, iż - w zakresie w jakim oskarżony, pomimo przyznania, próbował w

wyjaśnieniach jednak negować wypełnienie ustawowych znamion zwłaszcza strony podmiotowej przypisanego mu przestępstwa, Sąd Okręgowy odmówił mu waloru wiarygodności, uznając, iż wyjaśnienia wskazanego w tym zakresie stanowią jedynie wyraz jego subiektywnej oceny nie zawierającej, w konfrontacji z pozostałym wskazanym wyżej materiałem dowodowym, w tym samymi jego depozycjami w części zgodnej z dokonanymi przez Sąd ustaleniami, elementarnej przekonywalności.

Wobec powyższego Sąd odwoławczy przyjmując za prawidłową argumentację Sądu I instancji doszedł do przekonania, iż Sąd ten prawidłowo zebrał i ocenił materiał dowodowy, dokonując na jego podstawie logicznych i umotywowanych ustaleń faktycznych.

Wniosek

o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:
 uniewinnienie oskarżonego K. K. (1) od zarzucanego mu czynu z

zasadny
 # częściowo zasadny
 # niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Ponieważ zarzuty apelacji okazały się nie trafne – w konsekwencji nie uwzględniono wniosku apelacji.

OKOLICZNOŚCI **PODLEGAJĄCE**
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok skazujący oskarżonego K. K. (1).	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Ponieważ zarzuty apelacji okazały się nietrafne - wyrok utrzymano w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II. III.	Na zasadzie art.634 kpk w zw. z art. 627 kpk kosztami postępowania odwoławczego obciążono oskarżonego. Na zasadzie art. 618 § 1 pkt. 11 kpk zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy adw. P. M. kwotę 1200 zł plus VAT tytułem obrony z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym.

PODPIS

Dorota Radlińska Katarzyna Capałowska Piotr Bojarczuk

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok oskarżający		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana